

PALAFRUGELL 2016

HISTÒ- RIES DE VIDA

VILA-SECA / BRUGUEROL

ajuntament de palafrugell
arxiu municipal

INSTITUT de comunicació
PALAFRUGELL

PALAFRUGELL

HISTÒ- RIES DE VIDA

VILA-SECA / BRUGUEROL

Primera edició de 300 exemplars, abril de 2016

Edita: Ajuntament de Palafrugell

Web: www.palafrugell.cat

Dipòsit legal: GI 342-2016

Fotografia:

Lluís Maimí Casanovas

Edició dels textos:

Carles Martí Bosacoma i Joan Vilardell Caixàs

Direcció d'art i disseny:

Marc Garrido Puig

Edició de l'audiovisual:

Carles Martí Bosacoma

Composició musical:

Emma Pumarola Sirvent

Impremta:

Gràfiques Agustí

DVD:

Optical Discs

2016 © Ajuntament de Palafrugell

El llibre que teniu a les mans i l'audiovisual que l'acompanya expliquen la memòria dels barris de Vila-seca i Bruguerol transmesa per la seva gent.

És el segon projecte d'*Històries de Vida*, una iniciativa conjunta del Pla de Barris la Sauleda-carrer Ample i l'Arxiu Municipal. L'objectiu de la col·lecció és reconstruir i preservar, a través de la memòria oral i personal dels seus habitants, la història col·lectiva dels barris de Palafrugell. Hi participen professionals de diversos àmbits (fotògrafs, dissenyadors, músics, editors audiovisuals, etc.) i, en aquesta ocasió, s'ha comptat amb la col·laboració de l'Institut de Comunicació, el suport de l'Associació de Veïns dels barris Vila-seca i Bruguerol i el treball de dos residents dels barris i col·laboradors de l'Arxiu Municipal, jubilats de les seves tasques professionals: Joan Vilardell (coordinació i realització de les entrevistes) i Lluís Maimí (fotografia).

El llibre recull una selecció de frases de les 25 entrevistes realitzades, així com els retrats dels protagonistes i fotografies de diferents èpoques, dels seus àlbums familiars. A l'audiovisual, també disponible a internet (pandora.palafrugell.cat), trobem les converses mantingudes amb els veïns, on han anat desgranant les seves memòries personals.

Agraïm la generositat de totes les persones que han volgut compartir retalls de la seva memòria, sense les quals aquest projecte no seria com és.

ÍNDEX

María Ayala Romero	07
Lluís Brias Darnaculleta	08
Maria Dolors Butiñà de Artadi	09
Jordi Cané Calvet	10
Eusebi Carrasco Paz	11
Joaquim Casellas Grassot	12
Isabel Castelló Massó	13
Agustina Gallardo Díaz	14
Roser Laborda Mostolac	15
Narcís Madí Peya	16
Joan Mató Bonany	17
Margarita Molins Batlle	18
Joan Paguina Simón	19
Alfons Peña Aguilar	20
Teresa Ribas Blanch	21
Susan Ruiz Guisado	22
M. Dolors Sabadí Solés	23
Jordi Sais Palou	24
Pere Serra Bofill	25
Josep Maria Soler Prats	26
Fina Trilla Frigola	27
Lluís Trilla Frigola	28
Manuel Eugenio Vargas Fernández	29
Joana Vilahur Busquets	30
Joaquim Vilahur Busquets	31

María Ayala Romero

“M’agradaria haver continuat estudiant.”

Quan vàrem venir a viure aquí sempre dèiem que faria falta que hi hagués una associació del barri per mirar de corregir les mancances [...]

Al cap d'un temps es varen redactar els estatuts de l'associació i s'havien de decidir els càrrecs. Algú va dir que [el responsable] havia de ser una dona i com que només érem dues dones i l'altra no podia, em va tocar a mi.

Lluís

Brias

Darnaculleta

“El nucli antic de Vila-seca eren 23 cases.”

La gent de Vila-seca, i més enllà i tot, venien a casa a buscar llet, a més també els veníem verdura de l'hort i a part també els guardàvem la correspondència. Sobretot als qui vivien a les barraques, ja que

ells mateixos demanaven que els l'enviessin aquí, en aquell temps ronda de Vila-seca núm. 5, i nosaltres amb el nom ja sabíem de qui eren.

Maria Dolors

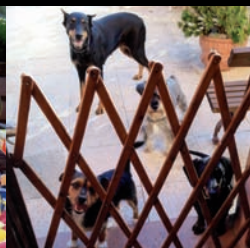
Butiñà de Artadi

“Vaig néixer a Bata, a la Guinea espanyola.”

El meu pare va comprar aquest mas on visc ara, que havia estat de la família Palau. Això era l'horta dels Palau. [...] El meu pare li va posar

mas Boví perquè es deia Butinyà Vila; a part, també a l'Àfrica hi ha la tribu del bovis... però ell ho va fer pels seus cognoms.

Jordi Cané Calvet

“De petit recordo que els veïns sortien a fora el carrer a xerrar.”

Vaig començar a treballar amb el pare de mecànic i m'agradava, però amb el temps descobreixes que tens altres inquietuds i vaig veure que això de la fotografia m'agrada-

va. Era dels que sortint de la feina anava a tirar fotos, vaig passar una temporada que només tirava fotos nocturnes, com que sortia tard de la feina... i a partir d'allò vaig decidir anar a estudiar a Barcelona.

Eusebi Carrasco Paz

“Sempre m’han donat responsabilitat, que és el que a mi m’agrada.”

Vaig començar d’aprenent de barber als 9 anys i als 11 ja tallava cabells. Amb les propines que feia em vaig comprar unes eines, les

vaig posar en una caixa de sabates i me n’anava a l’Ermedàs, a les Cases Barates, a la Calera, al Mas Marquès...

Joaquim Casellas Grassot

“Poder regalar als meus pares l’Estrella Michelin ha estat molt important per a mi.”

No era el meu fort estudiar, era un noi que no estudiava gaire. Ara per la feina em trobo que haig d'estudiar molt més del que vaig estudiar. Potser ara també sé el

que m'agrada i és potser més fàcil. En aquell moment haver d'estudiar per obligació no se'm donava bé, m'agradava més l'esport. Ara sí que constantment haig de recórrer a llibres de cuina.

Isabel Castelló Massó

“Els meus pares han volgut sobretot que fos feliç i m’han deixat triar; com a pares crec que s’han avançat al seu temps.”

Penso que quan hi va haver la nevada ens va ajudar a tots a adonar-nos que ens necessitem

els uns als altres. [...] Ja n’hi ha de valors, però vivim estressats i tenim massa coses. Poques és un perill, massa és un perill i el terme mig és el que costa.

Agustina Gallardo Díaz

“Sóc de Sierra de Yegua, Màlaga. Vaig venir als 4 anys cap aquí. Fins als 16 anys no vaig tornar a Màlaga a conèixer el meu avi.”

Vaig començar a parlar el català als cinquanta anys, quan vaig anar a treballar al geriàtric nou. Com que els avis em parlaven en català, jo

vaig fer l'esforç de parlar també català. Sé que em quedo tallada, que no em surten les paraules, però faig l'esforç.

Roser

Laborda Mostolac

“De jove, quan anava d'excursió, el pare feia passar tots els nois de la colla per casa meva a demanar-li permís.”

Amb els noms dels carrers tenim un problema. Aquí on visc és ronda de Vila-seca. A mig carrer, cap a la torre, passa a dir-se, no sé per què, carrer de Vila-seca. I encara més amunt és el *Caserio Vilaseca*.

Això és un caos per a carters, ambulàncies i nosaltres. Proposaven dir-ne de tot carrer de Vila-seca, però jo m'hi nego; vull que es digui tot ronda de Vila-seca, a veure si perdrem una ronda!

Narcís Madí Peya

“És una zona tranquil·la, estàs a deu minuts de plaça Nova i no et fa la impressió que ets al poble.”

Quan vam tenir els nens és quan ens vam venir a instal·lar aquí. Tot això era l'horta del meu avi, de Can Peya. Aquí només hi havia la casa dels masovers, en Domingo i

l'Estrella, que eren els qui proporcionaven l'aliment a casa dels meus avis. Recordo que des del semàfor de Can Bussot ja no hi havia res, tot era horta.

Joan Mató Bonany

“Des que jo tenia 4 anys fins als 12 vàrem viure a Bèlgica.”

Als 15 anys vaig començar a fer de mestre. Durant un dia a la setmana anava al Torres Jonama a substituir el mossèn Tapiola. I durant 2 anys

vaig fer de mestre substitut sense cobrar res. De tal manera que tinc antics alumnes meus que quasi tenen la meva edat.

Margarita Molins Batlle

“Per venir fins aquí recordo que hi havia un corriol estret i fosc.”

Vàrem treballar tot el que vàrem poder per fer ensenyar el nostre fill. Un dia vam anar a parlar amb la senyoreta Quimeta, de l'escola.

Li vam preguntar si podia anar a l'institut i ens va dir que hi havia d'anar. Des que va anar a l'institut que ja no ha tornat a viure a casa.

Joan Paguina Simón

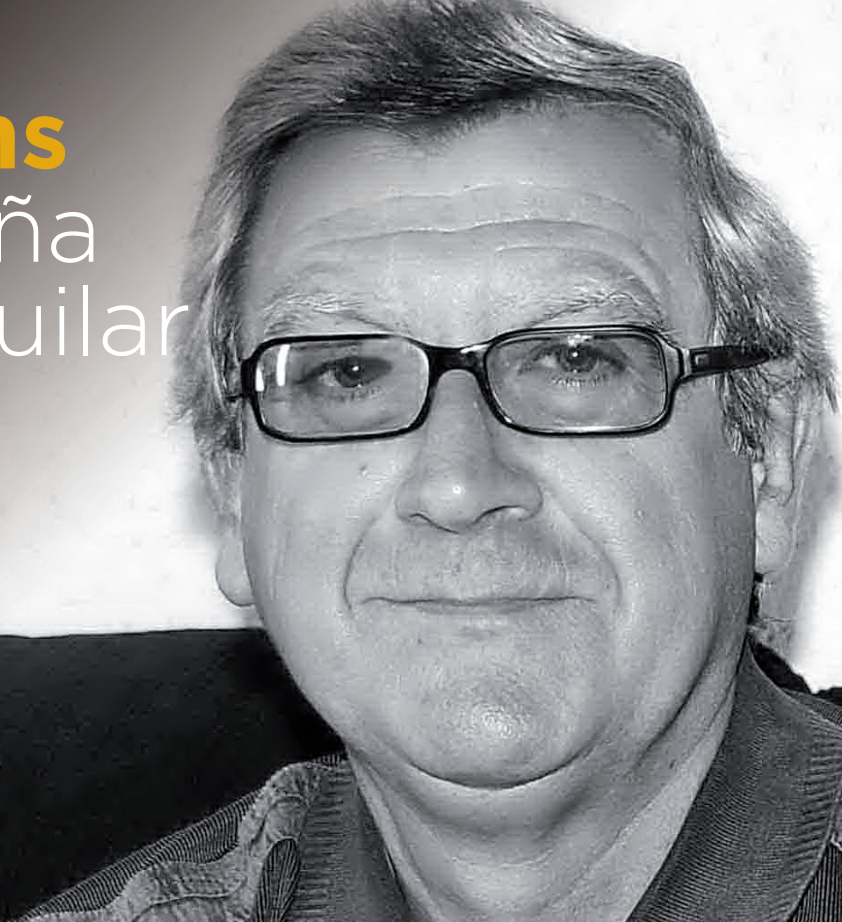
“Als 26 vaig començar a fer-me la casa a poc a poc, els caps de setmana.”

L'associació és la corretja de transmissió entre les necessitats del veïnatge i l'Ajuntament. Una de les coses que hem aconseguit, després

de demanar-ho durant 7 anys, és que es restaurés la torre de Vila-seca, de 1565, una torre que estava totalment en ruïnes i que ara es pot visitar.

Alfons Peña Aguilar

“Els meus pares eren d’Andalusia i van venir aquí buscant feina.”

[El pare] als anys 60 va marxar a Alemanya. Va estar-hi 3 anys treballant, nosaltres ens vàrem quedar aquí. Només venia un cop l’any, per Nadal, i mentrestant s’anava fent la casa al Molí de Vent.

Amb els sous d’aquí no guanyaves per a fer-te una casa, o eres paleta i te la feies els caps de setmana o marxaves.

Teresa Ribas Blanch

“A l'edat d'11 anys vaig patir un accident. Un autobús em va atropellar i em va trencar totes dues cames.”

Me'n vaig sortir. El metge ens deia que de caminar, no ho sabia si ho tornaria a fer, i jo li deia que havia de tornar a ballar sardanes. I vaig tornar a ballar sardanes. Ara m'agrada tornar a recordar

l'accident, miro les fotos sovint i penso que ara no tindria la força de voluntat que vaig tenir en aquells moments per a superar-ho.

Susan Ruiz Guisado

“Vaig néixer al barri del Carmel, a Barcelona. Venir a viure aquí va ser una decisió compartida amb el meu company.”

A nosaltres ens agraden els mesos de maig i juny, quan ja fa bo i és tot per a tu. Quan ara vaig a Barcelona [...] amb el metro i els autobusos vas més *apretat*.

Aquí [a Palafrugell] tens més espai. Tens proximitat amb la gent, però d'una altra manera. Les relacions són diferents.

Família Ruiz Guisado

M. Dolors

Sabadí Solés

“Vivia a l’Escala amb vuit germans més, els pares, els avis materns i una tia de la mare. Érem catorze a casa.”

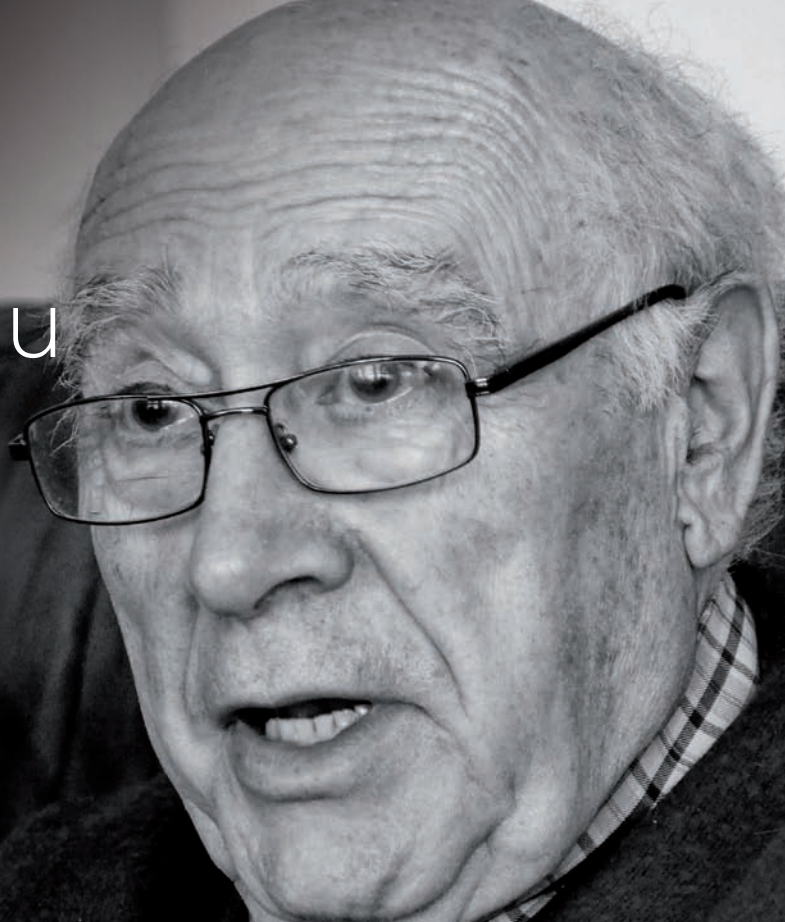
Teniem dos *tios* avis solters a Palafrugell. Un feia de capellà i l'altra era la majordoma. Com que a casa érem tants, [els pares] van decidir que alguns de nosaltres

vinguéssim a viure aquí, així alliberàvem l'economia de casa i fèiem companyia als *tios*, que eren ja grans. Per a nosaltres venir aquí era desastrós. [...] Mai a la vida hauria pensat que tornaria a viure a Palafrugell.

Jordi Sais Palou

“Amb la guerra [els pares] varen morir.
Vaig ser criat per la meva àvia.”

Em va costar Déu i ajuda convèncer els veïns d'anar a parlar amb l'Ajuntament perquè portessin l'aigua i les clavegueres fins aquí.

Després, amb les noves urbanitzacions va entrar gent més jove, amb idees més fresques i es va poder fer l'associació.

Pere Serra Bofill

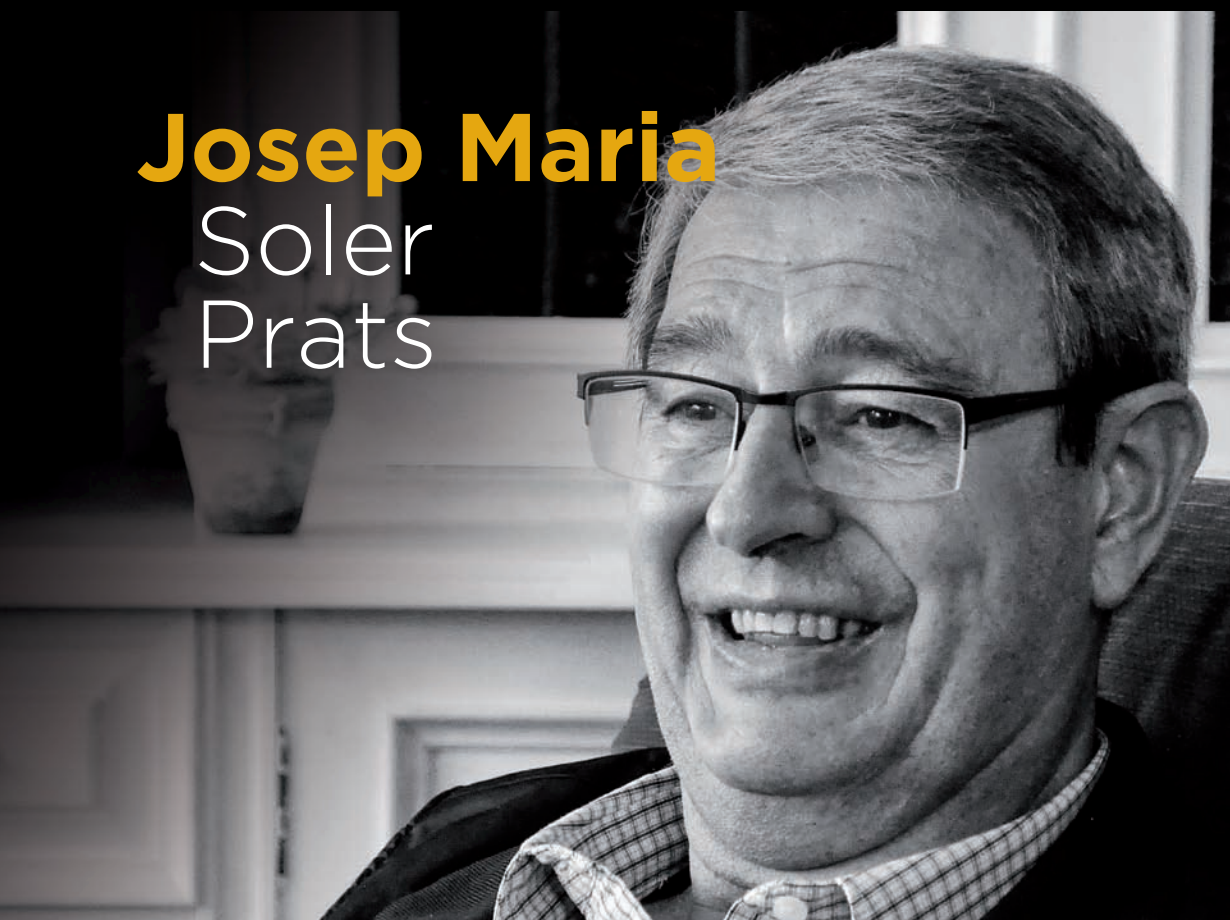
“Durant el segrest de la meva filla sempre vaig tenir la seguretat que la deixarien anar. No en vaig tenir mai cap dubte, ella és molt forta.”

Vaig néixer el 1942, en aquest mateix mas on som. Vivíem apartats del poble. Passàvem molta fred perquè només teníem llar i per anar a estudi arribaves carregat de pellerons.

Per aquí als voltants era l'únic noi, hi havia quatre o cinc noies només. T'havies de buscar la vida, per jugar, i anava cap a Vila-seca o cap al Tambor.

Josep Maria Soler Prats

“Vaig néixer abans de temps amb un quilo i mig de pes i a casa. Els veïns em portaven ampolles de *xampany* amb aigua calenta, per fer d'incubadora.”

Quan vaig arribar em va encantar el caràcter liberal de Palafrugell. El to de Palafrugell era tolerància i acollida. Era molt tolerant amb el tarannà de les persones.

Temes tabús com l'homosexualitat, o tarannàs lligats amb el fet artístic, persones que vivien al marge dels cànons habituals de l'època.

Fina Trilla Frigola

“Som en un racó de barri en què tots treballem a l'hostaleria.”

Quan ens vam casar, cap a l'any 65, al tenir l'hotel a Tamariu, buscàvem un lloc per fer la casa que fos a prop, i aquí començaven a

urbanitzar-ho. Vàrem ser gairebé els primers. Per als nens a l'hivern viure aquí sempre era més fàcil pel tema del *co/e*, a més també tancàvem l'hotel a l'hivern.

Lluís

Trilla

Frigola

“L’hotel de Tamariu va començar essent un bar restaurant. L’àvia sobretot feia menjar per a la gent del suro.”

Quan havíem dinat, a fuita! I aquí hi havia uns camps de blat que eren el nostre camp de batalla (suposo que el propietari devia estar content amb nosaltres) on ens amagàvem, jugàvem...

També anàvem a caçar granotes amb en Redondo i tots aquests, a mi no m’agradaven, em feien fàstic, però també hi anava.

Manuel Eugenio Vargas Fernández

“Vaig començar fent de flequer al meu poble,
a Granada.”

Jo anava a treballar de cambrer i les propines que em donaven me'n recordo que quan arribava a casa les deixava damunt la taula perquè quan la meva mare s'aixequés les trobés.

Jo ho deixava tot a casa; fins i tot la setmana abans de casar-me li vaig donar el sobre a la meva mare, era el costum que hi havia.

Joana Vilahur Busquets

“La casa era un continu d’entrar i sortir dels nens del barri.”

L’any 57 el meu pare va començar el càmping Kims de Llafranc. Tothom li deia que estava *sonat*. “Tu creus que vindrà la gent de fora per dormir a terra?” li deien.

Però el pare tenia les seves idees i va començar allisant la feixa de baix, al costat del riu, i va començar a venir gent.

Joaquim Vilahur Busquets

“Casat i amb quatre fills. Atrafegat, amb moltes extraescolars, però molt bé.”

El barri és com un balneari, s'hi viu molt tranquil. Jo el recomano, o millor dit, no el recomano.

Tinc clients al càmping que també em diuen que no recomanen el càmping perquè si ve molta gent després ho perdrien.

